

15 Νοεμβρίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (ΑΡ. 2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 622/88).

-
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Θέση Ανώτερου Υγειονομικού Επιθεωρητή, 2ης Τάξης, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας — Αναδρομική προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους, από την ημερομηνία ανάκλησης από την Ε.Δ.Υ. προηγούμενης προαγωγής του στην επίδικη θέση — Σύσταση του Διευθυντή υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους το οποίο υπερείχε σε αρχαιότητα κατά πέντε σχεδόν χρόνια έναντι του αιτητή — Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. λήφθηκε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια — Κρίθηκε ορθή και επικυρώθηκε.
- 10 Αίτηση ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Προκατάληψη — Αποδεικνύεται από τα γεγονότα που προκύπτουν από τους φακέλους ή από τα συμπεράσματα που εξάγονται εύλογα από την ύπαρξη τέτοιων γεγονότων.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Κλίνει την πλάστιγγα υπέρ ενός υποψηφίου όταν η αξία και τα προσόντα είναι περίπου ίσα.
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή — Η απόδειξη απλής υπεροχής του αιτητή έναντι του διορισθέντα υποψηφίου, δεν μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση του διορισμού από το αρμόδιο όργανο — Το βάρος αποδείξεως το φέρει πάντα ο αιτητής που δεν έχει ικανοποιηθεί.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σχέδια υπηρεσίας — Πρόσθετα προσόντα που δεν απαιτούνται από τα Σχέδια Υπηρεσίας — Δεν αποδεικνύουν έκδηλη υπεροχή.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συντάσεις Προϊσταμένων — Αποτελούν ανεξάρτητο στοιχείο κρίσεως που δεν μπορούν να παραγνωριστούν χωρίς ειδική αιτιολογία. 5

Τα γεγονότα και οι νομικές αρχές που εφάρμοσε το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή αναφέρονται περιληπτικά στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις. 10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 15

Republic v. Argyrides (1987) 3(B) C.L.R. 1092,

Hadjiioannou v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1041,

Korai and Another v. Cyprus Broadcasting Corporation (1973) 3 C.L.R. 546, 20

Georghakis v. Republic (1977) 3 C.L.R. 1,

Hadjigeorghiou v. Republic (1977) 3 C.L.R. 35, 25

Cleanthous v. Republic (1978) 3 C.L.R. 320,

Theodosiou v. Republic, 2 R.S.C.C. 44, 30

Christou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 437,

Tokkas v. Republic (1983) 3(A) C.L.R. 361. 35

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προήχθηκε στη θέση Ανώτερου Υγειονομικού Επιθεωρητή, 2ης Τάξης, αντί του αιτητή. 40

Π. Παπαγεωργίου, για τον Αιτητή.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

5

Cur. adv. vult.

10 Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής προσβάλλει την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους Μάμα Φιλίππου στη θέση Ανώτερου Υγειονομικού Επιθεωρητή, 2ης Τάξης (Τακτικός Προϋπολογισμός) στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, που έγινε με αναδρομική ισχύ από 15 Ιανουαρίου 1986.

15 Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε προαχθεί στην ίδια θέση με απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, ημερομηνίας 27 Δεκεμβρίου 1985, που προσβλήθηκε με την προσφυγή αρ. 289/86. Η Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας, με επιστολή της ημερομηνίας 10
20 Φεβρουαρίου 1988, (Παράρτημα 1), προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, αναφέρθηκε στην προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στην προσφυγή αρ. 289/86, Μάμα Φιλίππου, στη θέση Ανώτερου Υγειονομικού Επιθεωρητή, 2ης Τάξης και συμβούλευσε ότι, ενόψει των τροποποιήσεων που είχε επιφέρει ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, κ. Ανδρέας Μαρκίδης στις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις τόσο του αιτητή όσο και του ενδιαφερόμενου μέρους, οι οποίες πιθανόν να είχαν αλλάξει τη γενική εικόνα σύγκρισης των υποψηφίων, η πιο πάνω προαγωγή θα έπρεπε να ανακληθεί. Στην ίδια επιστολή αναφέρεται περαιτέρω ότι ο Νομικός Βοηθός, που εμφανιζόταν στο Δικαστήριο εκ μέρους της Δημοκρατίας, έχει συζητήσει το θέμα με τη
25 δικηγόρο του αιτητή, η οποία είχε δηλώσει ότι θα απέσυρνε την προσφυγή, αν ανακαλείτο η προαγωγή του Μάμα Φιλίππου.

35 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη συνεδρίασή της ημερομηνίας 16 Φεβρουαρίου 1988, (θέμα 4 των πρακτικών, Παράρτημα 2), αφού σημείωσε ότι είχαν γίνει τροποποιήσεις αντικανονικά από το Διευθυντή στις εμπιστευτικές εκθέσεις τόσο του αιτητή όσο και του ενδιαφερόμενου μέρους και καθοδηγούμενη από την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, **Republic v. Argyrides** (1987) 3(B) C.L.R. 1092, καθώς και από την πιο πάνω νομική συμβουλή του Γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, επανεξέτασε την απόφασή της ημερομηνίας 27 Δεκεμβρίου 1985, σ' ό,τι αφορά την προαγωγή του Μάμα Φιλίππου στη θέση Ανώτερου Υγειονομικού Επιθεωρητή, 2ης Τάξης, από 15

Ιανουαρίου 1986 και ανακάλεσε τη σχετική απόφασή της, πληροφόρησε δε το ενδιαφερόμενο μέρος γι αυτό (Παράρτημα 3).

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, στη συνεδρίασή της ημερομηνίας 27 Απριλίου 1988, ασχολήθηκε στην αρχή με το θέμα των ετήσιων εμπιστευτικών εκθέσεων των υποψηφίων και ακολούθως άκουσε τη σύσταση του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, αφού προηγουμένως αυτός ενημερώθηκε για τις αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων.

Ακολούθως, η Επιτροπή έλαβε γνώση των επιστολών του δικηγορικού γραφείου Π. Α. Κακογιάννη και Σία με ημερομηνίες 9 Φεβρουαρίου 1988 και 12 Μαρτίου 1988 (Παραρτήματα 6 και 7, αντίστοιχα), που στάλθηκαν από μέρους του αιτητή. Επίσης έλαβε γνώση επιστολής του ίδιου με ημερομηνία 18 Νοεμβρίου 1985, και διαφόρων εγγράφων που είχε επισυνάψει σ' αυτές, καθώς και των σχολίων του Διευθυντή που περιέχονται σε επιστολή του με ημερομηνία 11 Δεκεμβρίου 1985, (Παραρτήματα 8 και 9 αντίστοιχα).

Στη συνέχεια, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση των υποψηφίων, τόσο εκείνων που είχαν συστηθεί από την Τμηματική Επιτροπή όσο και εκείνων που είχε αποφασίσει η ίδια να ληφθούν υπόψη, με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο.

Το σχετικό πρακτικό αναφέρει μεταξύ άλλων τα πιο κάτω:

"2. Επανεξέταση της πλήρωσης μιας κενής μόνιμης (Τακ. Προ-ύπ.) Θέσης Ανώτερου Υγειονομικού Επιθεωρητή, 2ης Τάξης, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, ύστερα από την ανάληψη από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας της απόφασής της με ημερομηνία 27.12.85, σ' ό,τι αφορά την προαγωγή του Μάμα ΦΙΛΙΠΠΟΥ στην πιο πάνω θέση από 15.1.86.

..... Στην αρχή η Επιτροπή ασχολήθηκε με το θέμα των Ετήσιων Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων και αποφάσισε να μη ληφθούν υπόψη:

(2) Για το Μάμα Φιλίππου, οι τροποποιήσεις που έκαμε ο Διευθυντής στην Έκθεση του 1982, γιατί αυτός δεν ενήργησε ως Προσυπογράφων Λειτουργός.

(7) Για τον Παναγιώτη Πετρίδη, οι τροποποιήσεις που έκαμε ο Διευθυντής στις Εκθέσεις του 1982 και 1983, γιατί αυτός δεν ενήργησε ως Προσυπογράφων Λειτουργός, καθώς και οι τροποποιήσεις που έκαμε ο Προσυπογράφων Λειτουργός στην Έκθεση του 1984, γιατί αυτές είναι ανατιολόγητες.

Περαιτέρω, η Επιτροπή αποφάσισε να μη ληφθούν υπόψη οι κρίσεις του Διευθυντή που εξέφρασε κατά τον ουσιώδη χρόνο, όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων για το 1985 μέχρι τον ουσιώδη χρόνο, γιατί υπάρχουν αντιφάσεις μεταξύ των τότε λεχθέντων ενώπιον της Επιτροπής και των υποβληθεισών μεταγενέστερα Ετήσιων Εμπιστευτικών Εκθέσεων για το 1985.

Στη συνέχεια κλήθηκε και προσήλθε στη συνεδρίαση ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας κ. Ανδρέας Μαρκίδης, στον οποίο υπομνήστηκε η αρχική απόφαση της Επιτροπής να ληφθούν υπόψη, επιπρόσθετα με τους υποψηφίους που σύστησε η Τμηματική Επιτροπή, και οι Ευάγγελος Ευαγγέλου, Γεώργιος Γωργαλλάς, Χριστόδουλος Κωνσταντίνου, Γεώργιος Παπαδόπουλος, Παναγιώτης Πετρίδης και Ανδρέας Χ' Βασίλης. Περαιτέρω, ο Διευθυντής ενημερώθηκε για τις πιο πάνω αποφάσεις της Επιτροπής σ' ό,τι αφορά τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων και τονίστηκε σ' αυτόν ότι δε θα πρέπει να λάβει υπόψη αυτά που είχε αναφέρει τότε σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων για το 1985 μέχρι τον ουσιώδη χρόνο.

Στη συνέχεια, ο Διευθυντής ανέφερε τα εξής:

Με βάση το σύνολο των τριών κριτηρίων (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) συστήνει για προαγωγή στη θέση Ανώτερου Υγειονομικού Επιθεωρητή, 2ης Τάξης, το Μάμα Φιλίππου.

Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής αποχώρησε από τη συνεδρίαση.

Ακολούθως, η Επιτροπή έλαβε γνώση των επιστολών του δικηγορικού Γραφείου Π. Α. Κακογιάννη και Σία με ημερομηνίες 9.2.88 και 12.3.88, που στάλθηκαν από μέρους του πελάτη τους Παναγιώτη Πετρίδη. Επίσης έλαβε γνώση επιστολής με ημερομηνία 18.11.85 του Παναγιώτη Πετρίδη και διαφόρων εγγράφων που είχε επισυνάψει σ' αυτές, καθώς και των σχολίων του Διευθυντή που περιέχονται σε επιστολή του με ημερομηνία 11.12.85.

Στη συνέχεια, η Επιτροπή ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων, τόσο αυτών που συ-

στήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή όσο και αυτών που αποφάσισε η ίδια να ληφθούν υπόψη, με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιαστικό χρόνο.

Η Επιτροπή εξέτασε τα στοιχεία που ανάγονται στον ουσιαστικό χρόνο από το Φάκελο Πλήρωσης της Θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις κρίσεις και τη σύσταση του Διευθυντή. 5 10

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί ύστερα από τις πιο πάνω σχετικές αποφάσεις της." 15

Θα μπορούσε εδώ να παρατεθεί το μέρος εκείνο του πίνακος που ενδεικτικά παραθέτει η Επιτροπή στη συνέχεια στο πρακτικό της και που αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος και τον αιτητή:

"2. Φιλίππου Μάμας:	1979	"Λ.Κ." (0-10-2)	20
	1980	"Λ.Κ." (2-10-0)	
	1981	"Λ.Κ." (3-9-0)	
	1982	"Λ.Κ." (5-7-0)	
	1983	"Ε" (12-0-0)	
	1984	"Ε" (12-0-0)	25

10. Πετρίδης Παναγιώτης Σ.	1979	"Λ.Κ." (7-4-0-1ΔΕ)	
	1980	"Ε" (8-3-0-1ΔΕ)	
	1981	"Ε" (8-3-0-1ΔΕ)	30
	1982	"Ε" (8-3-0-1ΔΕ)	
	1983	"Ε" (10-2-0)	
	1984	"Ε" (11-1-0)." 35	

Το πρακτικό δε αυτό που περιέχει στο σύνολό του, μαζί με τα άλλα στοιχεία που ήταν ενώπιον της Επιτροπής, την αιτιολογία της επίδικης απόφασης συνεχίζει με τα πιο κάτω:

"Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη τα πιο πάνω, υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή. 40

Συμπερασματικά η Επιτροπή, ύστερα από προσεκτική επανεξέταση και αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της νόμιμα στοιχεία που ανάγονται στον ουσιαστικό χρόνο, έκρινε με βάση τα

5 καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολο τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι ο Μάμας ΦΙΛΙΠΠΟΥ υπερέχει των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τον προαγάγει σαν τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Ανώτερου Υγειονομικού Επιθεωρητή, 2ης Τάξης, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, αναδρομικά από 15.1.86, δηλαδή την ίδια ημερομηνία από την οποία είχε γίνει η προαγωγή του ίδιου, η οποία όμως ανακλήθηκε αργότερα από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας."

10 Σε ό,τι αφορά τη σταδιοδρομία του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους στην υπηρεσία, θα μπορούσε να λεχθεί εδώ ότι παρά το γεγονός ότι και οι δύο είχαν προαχθεί στη θέση Υγειονομικού Επιθεωρητή Α, την ίδια ημέρα με βάση την προηγούμενη αρχαιότητα τους, το ενδιαφερόμενο μέρος είναι αρχαιότερος του αιτητή κατά πέντε σχεδόν χρόνια.

15 Σχετικά με τα προσόντα και των δύο έχει υποστηριχθεί εκ μέρους του αιτητή ότι υπερέχει του ενδιαφερόμενου μέρους κυρίως γιατί αυτός έχει πτυχείο Νομικής. Τέτοιο πτυχείο δε χαρακτηρίζεται από τα Σχέδια Υπηρεσίας ούτε ως πλεονέκτημα ούτε ως πρόσθετο προσόν.

25 Έχει νομολογηθεί ότι η κατοχή ακαδημαϊκών προσόντων, επιπρόσθετα από αυτά που απαιτούνται από τα Σχέδια Υπηρεσίας και που δε χαρακτηρίζονται ως πλεονέκτημα, δεν αποδεικνύουν έκδηλη υπεροχή.

30 Επομένως και στην περίπτωση του αιτητή το πτυχείο Νομικής του δεν προσδίδει σε αυτόν οποιοδήποτε πλεονέκτημα.

35 Σχετικά με το σημείο αυτό αξίζει να γίνει αναφορά στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Hjiloannou v. Republic* (1983) 3(B) C.L.R. 1041, όπως και στις προγενέστερες αποφάσεις του Δικαστηρίου τούτου, *Korai and Another v. Cyprus Broadcasting Corporation* (1973) 3 C.L.R. 546, *Georghakis v. Republic* (1977) 3 C.L.R. 1, *Evangelos Hadji Georghiou v. Republic* (1977) 3 C.L.R. 35, *Cleanthous v. Republic* (1978) 3 C.L.R. 320.

40 Όσον αφορά τις εμπιστευτικές εκθέσεις είναι φανερό ότι στα πιο πρόσφατα χρόνια η επί μέρους βαθμολογία του ενδιαφερόμενου μέρους είναι καλύτερη από εκείνη του αιτητή, στο σύνολο όμως ο αιτητής έχει περισσότερα "εξαιρέτος" από το ενδιαφερόμενο μέρος. Με όλα αυτά και πάλιν δεν καταδεικνύεται έκδηλη

υπεροχή όταν μάλιστα αναλογισθεί ένας ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε τις συστάσεις του προϊσταμένου του τμήματος στις οποίες πρέπει να δοθεί η δέουσα σημασία από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, όπως προβλέπεται από το άρθρο 44(3) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 1967 (Νόμος αρ. 33 του 1967), και οι οποίες συστάσεις αποτελούσαν ένα σημαντικό στοιχείο που δεν μπορεί να αγνοηθεί, *Theodosiou v. Republic*, 2 R.S.C.C. 44. Επιπλέον οι συστάσεις αυτές συνάδουν προς την όλη εικόνα που παρουσιάζει το ενδιαφερόμενο μέρος από τις εμπιστευτικές εκθέσεις, την αρχαιότητά του και τα προσόντα του που σχετίζονται με την εκτέλεση των καθηκόντων του και που απεκτήθησαν με υποτροφίες κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του.

Έχοντας υπόψη όλα τα πιο πάνω, συμπεριλαμβανομένης της αρχαιότητας του ενδιαφερόμενου μέρους, η οποία κλίνει την πλάστιγγα υπέρ ενός υποψηφίου όταν όλα τα άλλα είναι περίπου τα ίδια, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ήταν εύλογα εφικτή.

Ως προς το θέμα της ύπαρξης προκατάληψης εκ μέρους του Διευθυντή δεν έχει αποδειχθεί τίποτε και εν πάση περιπτώσει τέτοιος ισχυρισμός έπρεπε να είχε τεθεί ενώπιον της Επιτροπής κατά τον ουσιώδη χρόνο, ή έπρεπε να είχε αποδειχθεί από γεγονότα που προκύπτουν από τους φακέλους ή είτε σαν θέμα συμπερασμάτων που μπορούσε να εξαχθούν εύλογα από την ύπαρξη τέτοιων γεγονότων. (Βλέπε *Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, σελ. 449-450.)

Καταλήγοντας θα ήθελα να πω ότι απλή υπεροχή ενός υποψηφίου έναντι άλλου δεν είναι ικανοποιητικός λόγος ακύρωσης της απόφασης του αρμοδίου διοικητικού οργάνου γιατί για να επιτύχει ένας αιτητής πρέπει να αποδείξει καταφανή υπεροχή έναντι του επιλεγέντος. (Βλέπε μεταξύ άλλων *HadjiIoannou v. Republic* (πιο πάνω).) Το δε βάρος της αποδείξεως που φέρει πάντα ο αιτητής δεν έχει ικανοποιηθεί. (Βλέπε *Christou v. Republic* (πιο πάνω), και *Tokkas v. Republic* (1983) 3(A) C.L.R. 361 στη σελ. 367.)

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Κάτω από τις περιστάσεις όμως δε γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.